

bretot el mecanisme del Fons de compensació és d'una garantia i d'una seguretat extraordinàries i serà l'estabilització de la Mutual del dia de demà cobrint d'una manera automàtica els excessos de risc imprevistos i l'excés de risc previst i normal en envellir-se les mutualitats.

El "Fons Auxiliari" de la "P. M. N." persegueix un sol fi, el d'una economia immediata prescindint de la creació d'un fons de reserva disponible per les contingències futures, de manera que si de moment s'arriba a obtenir una baratura a la llarga forçosament es trobarà la falta d'un fons nivellador i les prorrates arribaran a ésser més altes del que es pugui preveure avui.

Per a nodrir aquest fons auxiliar només disposen de dos ingressos fixos: a) les quotes d'entrada, dites per nosaltres de compensació, molt reduïdes i aplicades no indistintament per cada Grup sinó una sola vegada per tots els Grups que es solliciten simultàniament; b) les quotes fixes de quantia també reduïda. Els altres ingressos són tots ells eventuals: producte dels certificats, subvencions oficials, publicació d'un Butlletí; 50 per 100 dels llegats que pugui rebre, i 50 per 100 de les quotes dels possibles socis protectors (les altres meitats d'aquests dos darrers conceptes passen al fons de reserva).

El Fons auxiliar nodrit amb aquests ingressos es destinarà íntegrament a pagar les despeses d'administració i propaganda, un 15 per 100 a constitució del fons de reserva indisponible per les necessitats de la Mutual, 10 per 100 a la Caixa de Beneficència i la resta a la condonació de prorrates.

Les quotes d'entrada i les d'administració, quedaran, doncs, constantment exhaurides per la seva aplicació a condonació de derrames i igualment passarà amb els ingressos extraordinaris en els quals sembla fundada tota l'esperança de l'economia d'aquesta Previsió.

D'aquests ingressos extraordinaris l'únic que pot tenir un valor real apreciable és el dels certificats, però així i tot cal témer sempre que per tractar-se d'una cosa sense gaires fonaments le-

gals pugui venir decretada la seva supressió com s'ha fet a Navarra darrerament.

La Mutual Mèdica, com era de justícia, gaudeix també d'aquests ingressos en la proporció que li correspon, però nosaltres creiem que ha de tenir una cura especial en no destinar-los a res que tingui un caràcter definitiu, ha d'evitar edificar cap projecte sobre aquesta base, car si el dia de demà amb caràcter general es suprimeixin aquests ingressos, allò que damunt d'ells s'hagués edificat s'enderrocaria.

La M. M. havia intentat de donar la sensació de baratura quan en altra època implantà la condonació de prorrates, però els mateixos socis reclamaren la supressió d'aquesta mesura perquè a més de sangrar inútilment els nostres fons de reserva era un medi de deformació mutualista. El soci ha de saber que paga exactament el valor del risc dels altres, car aquesta és l'única garantia que té de què el seu risc serà també exactament pagat al seu dia i en conseqüència totalment cobrat per ell.

Apart d'aquesta diferència de concepció ben explicable entre les dues mutualitats, els altres extrems són tots ells semblants o bé si hi ha diferència no tenen una importància tan decisiva.

La part d'obligatorietat pels metges que acaben la carrera és una característica més del criteri d'auxilis extraordinaris. La M. M. ha reclamat naturalment que aquesta obligatorietat a Catalunya i Balears fos a elecció del nou metge entre la M. M. i la "P. M. N." era un dret que havia de reclamar i que ha obtingut, encara que sempre ha confiat més amb la voluntat dels companys que amb la imposició que és sempre odiosa.

Cada mutualitat ha de tenir les seves característiques i per bé que nosaltres, per un sentiment lògic i comprensible, siguem uns enamorats de la nostra forma mutualista respectem la forma emprada pels altres i ens alegrem del fet principal, que és la formació de *noves mutualitats*, i per això repetim la nostra salutació més entusiasta i el nostre oferiment més sincer als companys de la "P. M. N."